

denne Dyrtidshjælp, som ikke kan ydes af Arbejdsløshedskasserne gennem de af Arbejderne ydede Bidrag og det normale Statstilskud, skal udredes, og det foreslaas dér, at den overtages helt af det offentlige, saaledes at Staten lægger den ud, og Arbejdsløshedskassen i vedkommende Opholdskommune godtgør Staten $\frac{1}{3}$ deraf senere, saa at Staten altsaa kommer til at bære $\frac{2}{3}$. Men det foreslaas tillige at aabne Mulighed for, at Kommuner, som har haft meget stor Arbejdsløshed, og som vilde have særlig Vanskelighed paa Grund af Kommunens økonomiske Forhold i det hele ved at udrede saadanne Beløb, vil kunne faa en Stats-hjælp hertil. Det foreslaas derfor, at Indenrigsministeren efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg helt eller delvis skal kunne eftergive Kommunerne at udrede deres Trediedel af Tilskuddet. Endelig foreslaas det i § 10 at tage Hensyn til den Arbejdsløshed, som allerede har været i Tidsrummet fra 1. Marts til 31. Oktober dette Aar, idet Lovens Hovedbestemmelser i øvrigt ellers menes at skulle have Gyldighed fra 1. November i Aar. Jeg har tidligere nævnt, at Arbejdsløsheden som Helhed i de forløbne Foraars- og Sommermaaneder var ringere, end man paa et vist Tidspunkt maatte befrygte. Men enkelte Fag har været ramte haardt af Arbejdsløshed i lang Tid, og enkelte Kommuner har paa Grund af denne lokale, faglige specielle Arbejdsløshed været ramte særlig haardt. Forskellige kommunale Andragender findes aftrykt som Bilag til Lovforslaget, og det foreslaas derfor, at Indenrigsministeren paa samme Maade efter Forhandling med Tingens Finansudvalg skal kunne ordne Forholdet saaledes, at Kommuner, som i Tidsrummet fra 1. Marts til 31. Oktober 1917 har haft overordentlig stor Arbejdsløshed og har haft meget vanskelige Kaar at skulle bekæmpe, skal kunne faa godtgjort den Trediedel, som de i Henhold til Dyrtidsloven har anvendt til at imødegaa denne Arbejdsløshed, med andre Ord skal kunne faa Erstatning for, hvad de allerede har ydet.

Idet jeg anbefaler dette Lovforslag til det høje Ting, baade til velvillig og hurtig Fremme, vil jeg gerne blandt andet anføre en Sidefølge af Lovforslaget. Dets Hovedhensigt er jo at organisere Hjælp paa bedst mulig Maade og at gøre den ensartet, hvad der under en truende Krise vil være i høj Grad ønskeligt ikke mindst af Hensyn til de Arbejdere, som selv yder Hjælp til deres Understøttelser under Ar-

bejdsløshedsperioder; idet Loven har til Hensigt at organisere denne Hjælp, gøre den fast og sætte Arbejdsløshedskasserne i Stand til med større Styrke end tidligere at overvinde Vanskelighederne, vil Loven faa en Sidefølge. Naar de Beløb, som hidtil er ydede til Arbejdsløshedsstøttelse, Tillæg og fortsat Hjælp, er ydede i Henhold til Dyrtidslovens § 1, vil Dyrtidslovens § 1 ved at befris for disse særlige Tilskud være i Stand til at strække længere. Dyrtidslovens § 1 sætter jo et højeste Tal for den Ydelse, der kan gives. Naar nu en bestemt Art af Hjælp fjernes og organiseres paa en særlig Lov, vil Kommunerne faa større Beløb i Henhold til denne Lov til Raadighed at anvende til Dyrtidens Bekæmpelse.

Jeg haaber, at den høje Rigsdag vil erkende, at det Tidspunkt, hvorpaa denne Lov fremsættes, er et saadant, at allerede megen Arbejdsløshed gør det nødvendigt, at Staten træder til, men ogsaa og navnlig, at Forholdene er saaledes, at Staten maa være rede til under en stigende Arbejdsløshed at være organiseret til at imødegaa den, for at ikke de økonomiske Følger skal blive for haarde.

Det offentliges Udgifter ved Loven er anslaaede til i alt at andrage en $12\frac{1}{2}$ Mill. Kr., bortset fra, hvad der af Staten i Henhold til § 10 skal kunne ydes med tilbagevirkende Kraft i Perioden fra 1. Marts til 31. Oktober 1917, hvilket ikke i Øjeblikket kan bedømmes. Der foreslaas 1 Million til Kasserne, der foreslaas Reservefond til Kasserne og særligt Tilskud til enkelte Medlemmer, som ikke skal have den almindelige Ventetid. Dette udregnes til at blive 350,000 Kr., og endelig udregnes Dyrtidshjælpen til at ville blive i alt ca. 11 Mill. Kr. for de 5 Maaneder, hvori Loven er beregnet at skulle være, nemlig Tidsrummet November, December, Januar, Februar og Marts. Den 31. Marts foreslaas det, at Lovens Gyldighed skal udløbe, og hvis det er nødvendigt, vil en Fornyelse af Loven inden den Tid kunne finde Sted.

Af Dyrtidshjælpen vil Staten aftage $\frac{2}{3}$ og Kommunerne $\frac{1}{3}$. Hvor meget der falder paa Statskassen, vil deraf fremgaa.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig og hurtigst mulig Fremme af det høje Ting.

Justitsministeren (Zahle): Det lille Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar ud paa at bemyndige Justitsministeren til ved Bekendtgørelse at foreskrive saadanne